

РЕШЕНИЕ

№ 14

гр. Харманли , 20.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ХАРМАНЛИ, ЧЕТВЪРТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в публично заседание на първи юли, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Минка Ив. Китова

при участието на секретаря Емилия В. Рикова
като разгледа докладваното от Минка Ив. Китова Административно наказателно дело № 20215630200152 по описа за 2021 година

Образувано е по жалба от Г. ХР. Г. ЕГН ***** от гр. Харманли, чрез адв. Г.Г. – АК Хасково против НП №21-0271-000051/03.02.2021 г., издадено от началник група към ОДМВР Хасково, РУ-Харманли с което на основание чл. 174, ал. 3, предл. 2 от ЗДвП му е наложено административно наказание - глоба в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца, както и отнемане на 12 контролни точки по реда на Наредба № Из-2539 за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. В нея жалбоподателят сочи, че наказателното постановление е неправилно и незаконосъобразно, издадено при съществено нарушение на процесуалните правила и в противоречие със закона. Жалбоподателят твърди, че не е извършил описаното в АУАН и НП нарушение, както и че описаната в НП фактическа обстановка е неясна, непълна и невярна, а наложените му наказания незаконосъобразни и несправедливи. Жалбоподателят моли да се отмени изцяло атакуваното НП като неправилно и незаконосъобразно.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован се явява лично и с адвокат Антон Г., преупълномощен от адвокат Г.Г., с пълномощно по делото.

Административнонаказващият орган/АНО/- Началник група към ОД на МВР Хасково, РУ- Харманли, не изпраща представител и не взема становище.

Съдът, след като прецени по отделно и в тяхната съвкупност събраните по делото доказателства, установи следното от фактическа страна:

На 30.01.2021г. в 23,30 часа в гр.Харманли на ул. *** до дом №14, по посока на улица *** управлява лек автомобил „Фолксваген Пасат” с рег. № *** собственост на И.А.Х. с ЕГН *****, като бил спрян за проверка от органите на реда. В

резултат на това в 23,50 часа на 30.01.2021г. в РУ-Харманли отказал да бъде тестван за употреба на наркотични вещества или техни аналози с техническо средство "DREGER DRUG TEST 5000 с № ARKF-0022". Издаден и съответно връчен му бил талон за медицинско изследване № 082201/30.01.2021г., като отказва да даде кръв и урина за химическа експертиза.

С оглед на така установеното е съставен АУАН № 981202 от 30.01.2021г. от ИВ. Л. ЯН. - мл. автоконтролър при РУ-Харманли за нарушение по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, като посоченото нарушение в акта се изразява в отказ на жалбоподателя да бъде тестван за употреба на наркотични вещества или техни аналози с техническо средство "DREGER DRUG тест 5000 с № ARKF-0022. В издаденият АУАН жалбоподателят е вписал, че няма възражения по него. Препис от АУАН е връчен на жалбоподателя на 30.01.2021г.

Административнонаказващият орган (АНО) в издаденото НП №21-0271-000051/03.02.2021 г. на Началник група към ОДМВР Хасково, РУ Харманли е приел за доказана описаната в АУАН фактическа обстановка и констатираното с него нарушение. С така извършеното АНО е приел за нарушен също чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. Предвид това и на основание чл. 174, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП му е наложена глоба от 2000 лв. и лишаване право да управлява МПС за 24 месеца.

Срещу Акта в законно установения 3-дневен срок не е постъпило писмено възражение.

Наказателното постановление е връчено на жалбоподателя на 01.04.2021г., видно от отбелязването в разписката, инкорпорирана в самият документ.

По АНПр е наличен и талон за медицинско изследване №082201 от 31.01.2021 г. видно от който, жалбоподателят е отказал изследване, както и е отказал да подпише и да получил екземпляр от процесния талон.

Видно от Заповед № 8121з-515 от 14.05.2018 година на Министъра на вътрешните работи, същият определя държавните служители от МВР, които да извършват контролна и административно наказателна дейност по ЗДвП.

Гореописаната в Акта и в НП фактическа обстановка безспорно се установи от събраните по делото писмени доказателства, находящи се в АНП по издаването им – НП №21-0271-000051/03.02.2021 г. на Началник група към ОДМВР Хасково, РУ Харманли; АУАН №51 серия АА бл. № 981202 от 30.01.2021 г.; заверен препис на Талон за изследване № 082201 от 31.01.2021 г.; заверен препис на Протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/или наркотични вещества или техните аналози от 31.01.2021 г.; заверен препис на Фиш за спешна медицинска помощ от 31.01.2021 г.; заверен препис на Заповед №8121з-515/14.05.2018 г. на министър Валентин Радев; заверен препис на Заповед №8121з-825/19.07.2019 г. на министър Младен Маринов, както и от показанията на изслушаните в съдебно заседание свидетели - актосъставителя актосъставителя ИВ. Л. ЯН. и свидетелите М. АТ. ИВ. Ж. К. К. приобщени по надлежния процесуален ред на чл. 283 НПК, вр. чл. 84 ЗАНН. Свидетелите възпроизвеждат пред съда своите непосредствени възприятия за случилото и показанията им са безпротиворечиви, логично систематизирани, като изцяло колерират и с писмените източници, поради което и съдебният състав ги кредитира изцяло с доверие. Не се установява посочените

свидетели да имат личностно отношение към жалбоподателя, което да ги провокира да съставят АУАН. Основания за критика по отношение на тези свидетелските показания не се намериха, а единствено поради служебното им качество – служители на РУ – Харманли при ОДМВР - Хасково, в този смисъл служебната зависимост и отношения на пряка подчиненост спрямо АНО, не е достатъчно за да обоснове заинтересованост от тяхна страна, от тук и превратно или недостоверно пресъздаване на обстоятелствата от конкретната проверка и случилите се събития, които възпроизвеждат в показанията си. И това е така предвид липсата на противоречия – вътрешни и помежду им (както вече бе посочено), от друга страна те не се компрометират и при съотнасяне и с останалите доказателствени източници – писмените такива, нито пък се опровергават с насрещни доказателства, ангажирани от страна на жалбоподателя. Точно обратното, свидетелските показания са в цялостна корелация и напълно убедително се подкрепят от фактическите обстоятелства, съдържими се в писмените доказателства от АНП. Ето защо, според съда показанията на тези свидетели не са и не се считат за насочени към прикриване на обективната истина по делото. По своя доказателствен ефект, те са пряко относими към фактите, релевантни за състава на конкретното нарушение, чието фактическо осъществяване потвърждават, като установяват категорично обстоятелството че жалбоподателят на процесната датата въпреки отправената покана към него да бъде тестван с техническо средство за употреба на наркотици, е отказал, както и че е отказал да даде кръвна проба за употреба на такива.

Цениха се от съда и писмените доказателства, приети по делото като част от АНПр, приобщени по реда на [чл. 283 НПК](#), които не се оспориха от страните, по своето съдържание и авторството - истинността си, поради което се ползваха за установяване на данните възпроизведени в тях. С такива надлежни и годни писмени доказателствени средства –талон за медицинско изследване № 082201 от 31.01.2021г., се потвърждават фактическите констатации изложени в АУАН, възпроизведени и в обстоятелствената част на НП.

Материалната компетентност на издателя на НП – Началник група към ОД на МВР Хасково, РУ- Харманли, се доказва от приетата по делото Заповед № 8121з-515 от 14.05.2018 година на Министъра на вътрешните работи, с която на определен кръг длъжностни лица наказващия орган по закон надлежно е делегирал правомощия да издават НП за нарушения по ЗДвП, в кръга от които изрично визирана е и тази длъжност, в рамките на териториалната ѝ компетентност – обслужваната територия.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав достига до следните **правни** изводи:

Същата е процесуално допустима, доколкото е подадена от надлежно легитимирана страна – наказаното физическо лице, в преклузивния срок по чл.59, ал.2 ЗАНН, както и срещу подлежащо на обжалване НП. С оглед на това жалбата е породила присъщия ѝ суспензивен (спира изпълнението на НП) и деволутивен (сезиращ съда) ефект.

Разгледана по същество, жалбата се явява неоснователна.

Обжалваното НП и АУАН, въз основа на който е издадено, са законосъобразни от формална, процесуалноправна страна, като съдът достига до тези

изводи след служебна проверка на съдържанието и материалите от приложената АНП.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения по образуването и приключването на административнонаказателната процедура, които да водят до нарушаване на правото на защита на жалбоподателя и да се основания за неговата незаконосъобразност и отмяна.

Спазени са предвидената форма и процесуален ред, както констатиращият и санкционният актове имат необходимите реквизити и минимално изискуемо съдържание, съобразно изискванията на чл. 42 от ЗАНН – за АУАН, респ. и чл. 57 от ЗАНН – за НП.

Самото нарушение е описано точно и ясно, както словесно, така и с посочване на правната му квалификация. Съдържанието на АУАН и НП при описание на процесното деяние е идентично, като изрично е посочено че на визираната в тези два акта дата и място, жалбоподателят е отказал да бъде изпробван с техническо средство за употреба на наркотици. Следователно нарушението е описано по начин, даващ възможност на наказаното лице да възприеме в цялост признаците на същото и да организира адекватно правото си на защита. Фактът, че при посочване на нарушената правната норма, наказващият орган е изписал пълният ѝ текст, не води до различни правни изводи, тъй като този подход не засяга правото на защита на наказания, защото в НП се съдържат конкретните факти по случая (кога, къде, кой, при какви обстоятелства, какъв автомобил е управлявал, в какво състояние, какво е извършил). Тези конкретни факти са надлежно квалифицирани като нарушение по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. В този смисъл е Решение № 282 от 07.12.2017 година, постановено по КАНД № 255/2017 година по описа на Административен съд – Хасково, докладчик Съдията Цветомира Димитрова и др. Следователно, налице е пълно съответствие между описанието на нарушението от фактическа страна и законовата разпоредба, която е била нарушена.

При издаването на АУАН и НП са спазени предвидените от разпоредбите на ал. 2 и ал. 3 на чл. 34 от ЗАНН срокове.

От правна страна, съдът намира, на първо място, че актът за установяване на административно нарушение е съставен от компетентен орган. Съгласно чл. 189, ал. 1 от ЗДвП, актовете, с които се установяват нарушенията по този закон, се съставят от длъжностни лица на службите за контрол, предвидени в този закон, а наказателните постановления, според чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, се издават от министъра на вътрешните работи, от министъра на транспорта и съобщенията и от кметовете на общините или от определени от тях длъжностни лица. В процесния казус актосъставителят, безспорно се явява длъжностно лице от службите за контрол, предвидени в ЗДвП, което има правомощията по чл. 189, ал. 1 от ЗДвП, т. е. да съставя актове, с които се установяват нарушения по Закона за движението по пътищата, а издалият обжалваното наказателно постановление, е компетентно длъжностно лице по смисъла на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, упълномощено със заповед на министъра на вътрешните работи (заверено копие от същата е приложено по делото) да издава НП по ЗДвП.

Предвид изложеното липсват предпоставки за отмяна, на процесуално основание, поради недостатък във формата на акта или допуснатото друго процесуално нарушение, от категорията на съществени такива, рефлектиращо върху правото на защита на санкционираното лице, респ. довело до неяснота и неопределеност на

фактите, подлежащи на доказване. Ето защо, съобразно изложените правни аргументи, решаващият съдебен състав обосновава формира правен извод, че процесното НП не страда от формални недостатъци, в резултат на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, поради което се явява изцяло законосъобразен от процесуалноправна страна, акт.

Правилна е и дадената от АНО материалноправна квалификация на извършеното нарушение- по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

Не се спори, че към момента на съставяне на АУАН, жалбоподателят е имал качеството на "водач" на моторно превозно средство (МПС) по смисъла на тълкуването на § 6, т. 25 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗДвП. В § 6, т. 25 от ДР на ЗДвП е дадено легална дефиниция на термина "водач". От нея следва да се направи изводът, че АНО следва да установи, че деецът управлява МПС. Понятието "управление" на автомобил включва всяко действие по упражняване на контрол върху същия, а не само привеждането му в движение. В случая свидетелите – полицейски служители, са категорични, че именно жалбоподателят е бил водач на процесния лек автомобил, тъй като него са възприели да управлява МПС и него са спрели за проверка след подаден сигнал, както и на него са съставили АУАН, при което той не е възразил, не е подал възражение, не е посочил подобно възражение и в жалбата си.

Административното нарушение по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП визира в себе си водач на МПС, който откаже да му бъде извършена проверка с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози. Отказът на водача да му бъде извършена проверка с техническо средство и да даде кръвна проба за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози са два различни способа, чрез които се установява наличието на наркотични вещества или техни аналози. В случая на разпоредбата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП те са употребени именно като две различни алтернативни възможности, които контролиращият орган следва да предостави на проверявания водач на МПС с цел да бъде установено дали управлява МПС след или без употреба на наркотични вещества или техни аналози.

Ако водачът откаже само медицинското изследване, но се беше съгласил да му бъде извършена проверка с техническо средство, тогава той не би осъществил състава на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. Същите изводи следват и при обратната хипотеза, когато проверяваният водач откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство, но се съгласи да даде проба за медицинско изследване. По тази причина изброяването на методите, с които се установява от контролните органи употребата на наркотични вещества или техни аналози не представлява две различни хипотези на административни нарушения, а се касае за едно единствено нарушение, изразяващо се в това, че водачът на МПС е отказал да му бъде извършена проверка за употреба на наркотични вещества или техни аналози, независимо по кой метод.

От събраните по делото гласни доказателства (показанията на свидетелите ИВ. Л. ЯН. и свидетелите М. АТ. ИВ. Ж. К. К. , Красимир Красимиров Костов) и писмени такива, безспорно се установяват обстоятелствата, описани като фактическа обстановка както в АУАН, така и в НП – че жалбоподателят е управлявал процесния лек автомобил, че след надлежна покана, достигнала до знанието му, от страна на

съответните контролни органи, същият изрично е отказал да бъде тестван за употреба на НУВ с техническо средство, като не е изпълнил и предписанието за медицинско изследване. Отделно от това съгласно чл.189, ал.2 от ЗДвП редовно съставените Актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. В случая настоящият състав намира, че констатациите от АУАН се потвърждават по несъмнен и категоричен начин от събраните по делото доказателства.

За пълнота следва да се посочи, че както вече бе отбелязано текстът на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП съдържа няколко хипотези, които са предвидени алтернативно, а не кумулативно и самостоятелното осъществяване на която и да е от тях обосновава ангажиране на административнонаказателната отговорност на водача по този текст.

В случая, както се установи по делото жалбоподателят, притежаваш качеството водач по смисъла на § 6, т. 25 от ДР на ЗДвП и годин субект на нарушението по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, е отказал да даде проба за извършване с техническо средство проверка за употреба на наркотични вещества или техни аналози и е отказал да даде проба за медицинско изследване. Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 2 от Наредба № 1 от 19.07.2017 година за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози и с наименование към датата на деянието - Наредба № 1 от 19.07.2017 година за реда за установяване употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози, издадена от Министерство на здравеопазването, МВР и Министерството на правосъдието, в съставения АУАН за констатиране на употребата на наркотични вещества или техните аналози, актосъставителят (контролният орган) вписва часа и начина на извършване на проверката, вида, модела, фабричния номер и показанията на техническото средство или резултата от теста и номера на Талона за изследване. Препис от Акта се връчва на водача по реда на ЗАНН. Посоченото е изпълнено в конкретния случай. С лабораторно изследване се установява употребата на НУВ, когато водачът откаже или физическото му състояние не позволява извършване на проверка с техническо средство. Т. е. както вече бе посочено по-горе в настоящото изложение водачът на МПС, отказвайки да бъде изпробван с техническо средство за установяване на НУВ не би извършил нарушение, ако даде кръвна проба за медицинско изследване. Лабораторното изследване се извършва въз основа на издаден Талон за медицинско изследване, който се съставя в 3 екземпляра заедно с АУАН (чл. 6, ал. 1 от посочената Наредба). В процесния случай, Талон за медицинско изследване е издаден, но жалбоподателят е отказал да даде кръвна проба за наркотични вещества.

Съгласно чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, която се явява и материална и санкционна норма, на водач на МПС, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози или не даде кръвна проба за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или наркотични вещества или техни аналози, се налага административно наказание "Лишаване от право да управлява МПС" за срок от 2 години и административно наказание "Глоба" в размер на 2 000 лв.

Налице е и субективният елемент от състава на нарушението – извършено е виновно, при пряк умисъл. Жалбоподателят е разбирал свойството и значението на извършваното и е могъл да ръко води постъпките си. Съзнавал е общественоопасния характер на извършваното от него деяние, предвиждал е настъпването на общественоопасните последици и е искал тяхното настъпване. Бил е напълно наясно

относно факта, че при проверка от надлежните органи е следвало да бъде установена употребата, респ. липсата на наркотични вещества или техни аналози в тялото му по някой от начините, предвидени в ЗДвП.

Неоснователно е възражението на защитата, че инкриминираното деяние е извършено 31.01.2021 г. в 12.15 часа и тогава жалбоподателят е оказал да бъде тестван за наркотични вещества, като даде кръв и урина за изследване. От събраните по делото доказателства безспорно се установява, че жалбоподателят на 30.01.2021г. е отказал да бъде тестван за употреба на наркотични вещества или техни аналози с техническо средство "DREGER DRUG тест 5000 с № ARKF-0022, като на 31.01.2015г. в 0,15 часа отказва да му бъде взета кръвна проба за установяване наличие на НУВ, но както бе посочено по-горе в изложението отказът на водача да му бъде извършена проверка с техническо средство и да даде кръвна проба за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози са два различни способа, чрез които се установява наличието на наркотични вещества или техни аналози. По тази причина изброяването на методите, с които се установява от контролните органи употребата на наркотични вещества или техни аналози не представлява две различни хипотези на административни нарушения, а се касае за едно единствено нарушение, изразяващо се в това, че водачът на МПС е отказал да му бъде извършена проверка за употреба на наркотични вещества или техни аналози, независимо по кой метод.

Следователно изпълнителното деяние на нарушението по чл.174, ал.3 от НПК е довършено с отказа на жалбоподателя да бъде тестван за употреба на наркотични вещества или техни аналози с техническо средство "DREGER DRUG тест 5000 с № ARKF-0022, който отказ се установи, че е на инкриминираната дата-30.01.2021г.

В съответствие с чл. 6, ал. 1, т. 3 от Наредба № Из-2539 на МВР правилно са отнети 12 контролни точки, тъй като за отказ на водач, който управлява МПС, да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или при неизпълнение предписанието за медицинско изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, е предвидено да се отнемат контролни точки.

Действително в НП не е конкретизирането по коя нормативна разпоредба се налага санкцията отнемане на контролни точки от талона, но това не представлява съществено процесуално нарушение. В АУАН и НП ясно е описано извършеното в случая нарушение, а именно отказът на жалбоподателя да му бъде извършена проверка с техническо средство и да му бъде взета кръвна проба за установяване наличие на НУВ, както и точно е посочена санкционната разпоредба – чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, а в чл. 6, ал. 1 от посочената Наредба е предвидено, че за нарушения на ЗДвП на водачите на МПС се отнемат контролни точки, както следва: т. 3 - за отказ на водач, който управлява МПС, да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или при неизпълнение предписанието за медицинско изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози (чл. 174, ал. 3 от ЗДвП) – 12 контролни точки. Следва да се отбележи, че отнемането на контролни точки не е санкция, която подлежи на самостоятелно обжалване, а фактическо действие с контролно-отчетен характер, което изпълнява предупредителна (по отношение на водачите) и информационно-статистическа (от гледна точка на контролните органи) функция. При

отнемане на контролни точки съответният административен орган действа в условията на обвързана компетентност, като поведението му задължително следва факта на налагане на наказание за извършено нарушение. Отнемането на контролни точки няма самостоятелен характер и действията на административния орган по отбелязване на отнемането им е в зависимост от наличието на влязло в сила НП и наложеното с него наказание. С влизане в сила на НП, се отнемат и предвидените контролни точки (по аргумент от разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от Наредба № Из-2539 от 17.12.2012 година за определяне максималния размер на контролните точки, условията и реда за отнемането и възстановяването им, списъка на нарушенията, при извършването на които от наличните контролни точки на водача, извършил нарушението, се отнемат точки съобразно допуснатото нарушение, както и условията и реда за издаване на разрешение за провеждане на допълнително обучение). В този смисъл са Решение № 176 от 15.03.2018 година, постановено по КАНД № 25/2018 година по описа на Административен съд – Хасково, докладчик Съдията Цветомира Димитрова, Решение № 294 от 18.04.2018 година, постановено по КАНД № 134/2018 година по описа на Административен съд – Хасково, докладчик Съдията Росица Чиркалева - И.а и др.

Досежно приложението на чл. 28 от ЗАНН. Преценката за липса на основания и предпоставки за квалифициране на конкретния случай като маловажен, по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, е изразена мълчаливо от АНО с факта на издаването на НП, респ. налагането на санкции на извършителя на нарушението. Отсъствието на изложени мотиви в тази насока, от негова страна, не съставлява процесуално нарушение. Извод, следващ по аргумент от чл. 57 от ЗАНН – процесуалната норма, лимитираща задължителните реквизити на НП. От друга страна, съобразявайки признаците на осъществения фактически състав на административно нарушение, процесното деяние не разкрива обществена опасност, по-ниска от обичайната за този род нарушения, нито пък изобщо липса на такава, поради което не съставлява маловажен случай. И това е така, както поради неговия формален характер – за съставомерността му не е предвиден и не се изисква настъпване на вредоносен резултат (, а напротив, целта е предотвратяване на такъв), така и поради наличието не само на смекчаващи (възрастта на нарушителя и фактът, че не е осуетил или възпрепятствал проверката по някакъв начин), но и на отегчаващи обстоятелства (множество други нарушения на правилата за движение по пътищата, за които са наложени санкции, които явно не са изиграли своя поправителен и превъзпитателен ефект). Поради това липсват предпоставки за преквалифициране на нарушението като маловажно, респ. за приложението на чл. 28 от ЗАНН и в този смисъл Съдът приема преценката на АНО по чл. 28 ЗАНН за съответстваща на закона.

По размера на наказанието

Съгласно чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, която се явява и материална и санкционна норма, на водач на МПС, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози или не даде кръвна проба за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или наркотични вещества или техни аналози, се налага административно наказание "Лишаване от право да управлява МПС" за срок от 2 години и административно наказание "Глоба" в размер на 2 000 лв. Приложената от АНО санкционна норма на чл. 174, ал. 3, предложение второ от ЗДвП съответства на установеното нарушение.

Административните наказания са правилно и законосъобразно определени както по вида си, така и по размер, индивидуализиран в предвидения от закона такъв – фиксиран за посочените размери. Правна възможност за намаляване на наложените административни наказания не съществува, предвид фиксирания размер на санкциите, поради което по пряк аргумент от закона липсва основание за определянето им под този минимум. Така наложените с обжалваното НП административни наказания за процесното нарушение, Съдът намира за необходими за постигане на предвидените в чл. 12 от ЗАНН цели на административното наказание – да предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правен ред и да се въздейства възпитателно и предупредително върху гражданите.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав намира, че обжалваното наказателно постановление е законосъобразно и обосновано, поради което следва да бъде потвърдено.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 21-0271-000051 от 03.02.2021г. издадено от Началник група към ОДМВР Хасково, РУ-Харманли, с което на основание чл. 174, ал.3, предл.2 от ЗДвП на Г. ХР. Г. ЕГН***** от гр.Харманли, ул. *** е наложено административно наказание «глоба» в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца, както и отнемане на 12 контролни точки по реда на Наредба № Из-2539 на МВР за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Хасково на основанията, предвидени в НПК и по реда на глава дванадесета от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Харманли: _____